

overholdt hele Sommeren, og først, saavidt jeg mindes, hen i August Maaned kom der en Forespørgsel til Indenrigsministeren, om han ikke troede, det kunde gaa an at begynde igjen, da der ikke i Mellemtiden havde viist sig nogen ondartet Epidemi blandt Svinene, og da vi paa samme Tid i Tusindevis havde sendt Svin til Tydsland, uden at der nogetsteds var gjort nogen Bemærkning om, at der var kommet Svin tilstede i syg Tilstand. Det tilføiedes, at det var saa meget ønskeligere for dem, som engelske Skibe nu gjorde Mine til at ville overføre de Svin, som danste Skibe i Overensstemmelse med deres Løfte ikke kunde overføre. Saa sagde Indenrigsministeriet, at det ikke saae nogen Fare ved at prøve derpaa igjen. Udfaldet blev, som bekendt, det, at saa snart den første Ladning kom til England, blev der igjen gjort Bemærkninger om, at der var Svin derimellem, der vare angrebne af rosenartet Miltbrand, og det endte med et Forbud mod ikke alene at overføre Svin, men man maatte heller ikke overføre Kreaturer i Skibe, der i den sidste Maaned havde haft Svin ombord. Denne Tid er nu gaaet for alle Skibes Bedkommende, saavidt jeg veed, og Sagen har forsaavidt tabt sin Interesse. Naar det ærede Medlem spurgte, hvorfor Indenrigsministeriet ikke i saa betimelig Tid havde ladet udgaa Bekjendtgjørelse om dette Forbud, at man kunde forhindre det Tab, der fulgte af, at Rhederierne og Affendere herfra havde sendt Kreaturer til England i Skibe, der have haft Svin ombord i den sidste Maaned og derfor havde maattet finde sig i, at Kreaturerne bleve afsviste eller nedslagtede paa Stedet, kan jeg kun sige, at det var, fordi Regjeringen ikke fik denne Underretning om Forbudet, førend det Skib var afgaaet, hvorom Talen er her; vi vidste det ikke. Hvad vi vidste, var, hvad der havde staaet i Bladene, og det kunde Rhederne ligesaa godt vide som vi; nogen officiel Meddelelse om det nedlagte Forbud var ikke kommen til vor Kundskab.

Det ærede Medlem for Frederiksborg (Dinesen), som jeg ikke ser er tilstede (Dinesen: Jo, jeg er), ønskede et nyt Oplag af Postadresebogen. Jeg er enig med det ærede Medlem i, at der er en virkelig Trang tilstede til en ny Postadresebog, fordi den nuværende i Serdeleshed paa Grund af de mange Forandringer, der ere foregaaede i de sidste 4 Aar med Postvesenet paa Landet, ikke er tilstrækkelig veiledende. Det er mig sagt, at der i den nærmeste Tid under en anden Titel vil udkomme en Bog, udarbejdet

af en privat Mand, hvilken Bog skulde afhjælpe dette Savn. Hvis den ikke skulde anses for at være tilstrækkelig i saa Henseende, skal jeg ikke glemme det ærede Medlems Bemærkning, men sørge for, at der udkommer en ny Udgave.

Det ærede Medlem fra Aarhus (Singerslev) gjorde nogle Bemærkninger med Hensyn til Postbudenes uheldige Stilling i Kjøbstæderne. Jeg skal kun dertil sige, at det paa Kontorholdsloven, som ikke har kunnet gjenføres, var begjæret en Bevilling af et Beløb, hvis Hensigt var at forbedre de Paagjældendes Stilling, men jeg skal tillige bemærke, at paa Finantsloven ifjor var optaget en forøget Bevilling til Understøttelser, hvis Hensigt var at gjøre det muligt at afhjælpe det Savn, der kunde være for de paagjældende Bestillingsmænd, en Understøttelse, som de kunde faae ved deres Afgang. — Med Hensyn til det ærede Medlems Bemærkning om, at Udbringelsen af Postfager i Aarhus ster for sent af Mangel paa Postbude, skal jeg bemærke, at der ogsaa paa indeværende Aars Finantslov er optaget et Beløb til Budhjælp, som man naturligvis ogsaa kunde anvende til at afhjælpe dette Savn.

Jeg har glemt at sige et Par Ord til det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 2den Valgfreds (S. Hage), som ogsaa gjorde Kvægsagen til Gjenstand for nogle Betragtninger, idet han fremkom med en Udtalelse, der forekom mig at være i ikke ringe Grad mærkelig, og som jeg, uden dog at tage mig denne Sag saa overordentlig nær, finder Anledning til at gjøre nogle Modbemærkninger til. Han jagde, at Forbudet ikke længer var en Foranstaltning, der var taget af Hensyn til det Veterinære, men at det var et protektionistisk Forbud. Et protektionistisk Forbud kan jo kun forstås som et Forbud, der skulde protegere, det kan naturligvis ikke være den Del af Landet, som opponerer saa stærkt imod Forbudet, men det maatte være andre Dele af Landet, for hvilke jeg efter den almindelige og oftere udtalte Formodning skulde være tilbøielig til at være en større Forkjærlighed. Hvis min Opfattelse er rigtig, hvad jeg meget vilde ønske, den ikke var, fordi jeg nødig vil høre en saadan Udtalelse, vilde det være en Ytring, som jeg paa det Allerbestemteste maa protestere imod. Jeg har tidt hørt Ytringer i samme Retning. Jeg tager mig dem ikke nær; thi jeg er overbevist om, at jeg hverken med eller mod min Villie nogeninde har foretaget Noget, der giver en berettiget An-